

Valitus, jonka SC on tehnyt 23.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-242/17, SC v. Eulex Kosovo, 19.9.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-730/18 P)

(2019/C 112/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: SC (edustajat: A. Kunst, Rechtsanwältin ja L. Moro, avvocato)

Muu osapuoli: Eulex Kosovo

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen määräyksen
- katsoo, että kanne on otettava tutkittavaksi viidettä kanneperustetta lukuun ottamatta

ja tämän seurauksena

- katsoo, että EULEX on rikkonut sopimuksen mukaisia velvoitteitaan sopimuksen täytäntöönpanon ja OPLANin (operaatiosuunnitelma), operaation toiminta-ajatuksen (CONOPS) ja vakiotoimintamenetelmien (SOP) eli uudelleenjärjestelyä koskevan menettelytapaohjeen ja henkilöstön valitsemista koskevan menettelytapaohjeen soveltamisen yhteydessä ja loukannut oikeudenmukaisuuden ja vilpittömän mielen periaatteita, jonka vuoksi hänelle on syntynyt oikeus saada vahingonkorvausta
- katsoo, että EULEX on laiminlyönyt sille valittajaan nähden kuuluvia sopimussuhteen ulkopuolisia velvoitteita, mukaan lukien oikeudenmukaisia ja kohtuullisia työoloja (EU:n perusoikeuskirjan 31 artikla) ja hyvää hallintoa koskevan valittajan oikeuden loukkaaminen, ja loukannut puolueettomuuden periaatetta, jonka vuoksi hänelle on syntynyt oikeus saada vahingonkorvausta
- toteaa, että vuoden 2016 sisäistä kilpailua koskeva päätös ja valittajan työsopimuksen uusimatta jättämistä koskeva päätös ovat lainvastaiset
- velvoittaa EULEXin maksamaan valittajalle korvauksena aineellisesta vahingosta summa, joka vastaa 19 kuukauden maksamattomia bruttopalkkoja, johon on lisättävä päivärahat ja palkankorotukset sekä korvauksena henkisestä kärsimyksestä 50 000 euron suuruinen summa EULEXin lainvastaisten päätösten tai toiminnan vuoksi

tai

- palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi pääasian ratkaisemista varten
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa käydystä menettelystä että muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää valituksessaan, että unionin yleinen tuomioistuin oli toimivaltainen ratkaisemaan hänen nostamansa kanteen. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuivat osittain selvästi ja että kanne oli osittain selvästi täysin perusteeton.

Valituksensa tueksi valittaja esittää viisi valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu SEUT 272 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen luokitellessaan uudelleen kolmannen kanneperusteen (eli valittajan SEUT 272 artiklan nojalla nostama kanne, jossa hän vaati vuoden 2016 sisäistä kilpailua koskevan päätöksen ja hänen työsopimuksensa uusimatta jättämistä koskevan toteamista lainvastaisiksi) SEUT 263 artiklan mukaiseksi kumoamisvaatimukseksi ja jättäessään kanteen tutkimatta.

Unionin yleisellä tuomioistuimella ei ollut valittajan mukaan toimivaltaa toteuttaa tätä uudelleenluokittelua, joka on valittajan nimenomaisen aikomuksen vastainen. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen evätessään häneltä mahdollisuuden esittää uudelleenluokittelusta näkemyksensä.

Toinen valitusperuste, joka perustuu SEUT 272 artiklan rikkomiseen ja perusoikeuskirjan mukaisen tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen, koska unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei sillä ole SEUT 272 artiklan mukaista toimivaltaa kolmannen kanneperusteen osalta ja jättäessään aineellisen kysymyksen tutkimatta.

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että kanne, jossa vaadittiin, että vuoden 2016 sisäistä kilpailua koskeva päätös ja työsopimuksen uusimatta jättämistä koskeva päätös on todettava lainvastaisiksi SEUT 272 artiklan nojalla, oli tosiasiallisesti SEUT 263 artiklan mukainen kumoamiskanne, ja katsoessaan, etteivät nämä päätökset perustuneet sopimukseen perustuviin työsuhteisiin sovellettaviin sääntöihin, vaan ne olivat luonteeltaan hallinnollisia toimia, joita ei voitu riitauttaa SEUT 272 artiklan nojalla.

Kolmas valitusperuste, joka perustuu (i) uudelleenjärjestelyä koskevan menettelytapaohjeen ja henkilöstön valitsemista koskevan menettelytapaohjeen rikkomiseen, hyvää hallintoa koskevan oikeuden, johon kuuluu puolueettomuuden periaate, loukkaamiseen ja (ii) puuttuviin perusteluihin siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että valittajan työsopimuksen uusimatta jättäminen oli perusteltua, koska hän ei menestynyt vuoden 2016 sisäisessä kilpailussa.

Unionin yleinen tuomioistuin jätti tarkastelematta yhden pääasiallisen kanneperusteen, jonka valittaja esitti kanteensa ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa perusteessa ja jossa hän väitti, että hänen epäonnistumisensa vuoden 2016 sisäisessä kilpailussa johtui siitä, että valintalautakunnan puheenjohtaja kieltäytyi jäävästä itseään ja siitä, ettei häntä erotettu tästä tehtävästä ilmeisen eturistiriidan vuoksi ja sen vuoksi, että hän oli kantajaan nähden puolueellinen.

Neljäs valitusperuste, joka perustuu SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan toisen kohdan rikkomiseen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevaa korvausvaatimusta, joka liittyi vuoden 2016 sisäistä kilpailua koskevaan päätökseen ja työsopimuksen uusimatta jättämistä koskevaan päätökseen, ei voitu ottaa tutkittavaksi. Valittaja oli nostanut toteamista koskevan kanteen, joka oli otettava tutkittavaksi, jonka seurauksena siihen liittynyt vahingonkorvauskanne oli otettava tutkittavaksi.

Viides valitusperuste, joka koskee (i) SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan toisen kohdan rikkomista ja valittajalle perusoikeuskirjan 31 ja 41 artiklan mukaisesti kuuluvien oikeuksien loukkaamista (sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu), ja (ii) SEUT 272 artiklan ja SEUT 340 artiklan ensimmäisen kohdan sekä vuoden 2014 voimavarojen käyttöön antamista koskevan pyynnön (sopimusperusteinen vastuu) rikkomista siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että vahingonkorvauskanteet, jotka perustuivat sopimussuhteen ulkopuoliselle vastuulle ja sopimusperusteiselle vastuulle ja jotka koskivat ajokokeen suorittamista koskevia sellaisia toistuvia pyyntöjä, jotka merkitsivät valittajaan kohdistettua työpaikkakiusaamista, olivat perusteettomia.

EULEXin valittajalle esittämät lukuisat pyynnöt, joiden vuoksi valittaja joutui suorittamaan ajokokeen useaan kertaan, vaikka EULEXin tiedossa oli valittajan oikean käden vamma, olivat lainvastaisia. Valittajalle aiheutui tästä henkistä kärsimystä, ja hänelle syntyi oikeus saada korvausta.

Valitus, jonka Gugler France on tehnyt 26.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-238/17, Gugler v. EUIPO, 25.9.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-736/18 P)

(2019/C 112/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Gugler France (edustaja: S. Guerlain, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Alexander Gugler

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) 25.9.2018 asiassa T-238/17 antama tuomio on kumottava, koska Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaa on rikottu kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen sekaannusvaaran arvioinnin yhteydessä